

guera (Alta Ribagorça).

DOC. ANT. 974: *Mulinis* (Serrano, *Not. Hist. Rib.*, 469); 987: *Mulinus* (Abadal, *P. i R.* n° 271);

MOLINS DE REI, vila del Baix Llobregat, amb mun. estès des de la riba esquerra del Llobregat fins als primers contraforts de la serra de Collserola.

PRON. MOD. *mulins de rēi*, oit allí per Casac.

DOC. ANT. 1276: *Molins de Reig* (Soldevila, *Pere II*, III, 476); 1320: *Mulins del Reig* (Carreras Candi, *Misc. Hist. Cat.* I, 140); 1359: *Molin de Reig* (*CoDoACA* XII, 9). [És sabut que en català antic es troba de vegades *reig* per *rei*: *DECat.* VII 211b57n].

Molins de Dalt (o *Molins*), nucli antic del poble de *Pont de Molins* (Alt Empordà), situat a l'esquerra de la Muga, que ha donat origen al nou nucli de *Pont de Molins*, cap del municipi.

PRON. MOD. *mulins*, oit Casac. allí (1920); gentilici: *mulinēns*.

DOC. ANT. 974: *Molendinis*, 982: *Molinis* (Alsius, *Nom.* 104); 1122: *Castrum de Molins* (*BABL* VI, 543); 20 1362: *Mol(n)s* (Alsius, *ibid.*).

El Molí, nom de sengles barris, veïnats o masades de Sant Joan de Mediona; *El Molí Nou*, barri de Sant Boi de Llobregat; *El Molí de Vent*, a Perpinyà, al sud del nucli urbà; *El Molí de l'Abat* a la Pobla de Benifassà (Baix Maestrat); *El Molí d'Ondara*, del municipi de Benimantell (Marina Val.); *El Molí del Fus*, antic a la ciutat d'Alzira (Ribera de Xúquer); *Punta del Molí*, cap de la costa del Baix Empordà, a l'extrem del promontori on hi ha Palamós.

Molins, despoblat del municipi de Salses; *Els Molins*, barri de Mataró; *Els Molins*, veïnat del municipi de la Cabanassa (A. Cerd.), vora el *canal dels Molins*, que deriva l'aigua de la Tet; *Puig des Molins*, puig de la ciutat d'Eivissa (53 alt.); *Séquia dels Molins*, séquia del Tarragonès que deriva l'aigua del curs baix del Francolí.

Riera dels Molins, afluent de la dreta del Llobregat, als afores de Berga (C.A.Torrás, *Berg.*, 37); *Mas de Molins*, a Nules (Pna. Cast.) (XLVI, 25.4); *Camí dels Molins*, a Puçol (Horta Val.) (XXX, 47.17); *Barranc dels Molins*, a Castalla (XXXV, 183.10); *Es Molins*, pda. de Inca (Mall.) (XL, 45.3).

Molí Nou, partida del terme de Borriana (Pna. Cast.) (XXXIX, 145.15); *El Molí d'Aire*, a Eslida (*ibid.*) (XXXIX, 165.9); *Mas de Molí Bóu*, a Benicàssim (*ibid.*) (XXXIX, 135.12).

Cala Molí, entre el Port d'Addaia i ses Coves Noves, al Mercadal (Men. XLIV, 31.7, Masc. 3H12).

Molibenc, V. *Olibencs*

MOLIERES, Vall de ~

Circ glacial de la Vall d'Aran en el trifini d'Aran,

Ribagorça i Benasc. És la capçalera principal de la Noguera Ribagorçana. Del *tuc de Molieres* (3010 m.alt.) davalla la *Gelera de Molieres*. La font de la Noguera Ribagorçana (2640 alt.) alimenta els *estanyets de Molieres* que inicien la vall regada pel *barranc de Molieres* que s'uneix amb la riera de l'Hospital de Viella per formar la Noguera Ribagorçana.

PRON. MOD. *mulières*, oit per Coromines a la Vall d'Aran (1920). A Aneto, Coromines oí *muñeres* (XIX, 150.16), forma mal imitada de l'aranès que era el parlar arrelat a la vall de l'Hospital de Viella.

ETIM. Deriva del llatí MOLINARIAS, «(puntes i valls) molineres», en el sentit de «enfarinades, sempre blanques», amb el tractament gascó de la -N- entre vocals, atès que des de l'Hospital de Viella aquell pic formidable es veu cobert d'una enorme gelera fins i tot en ple estiu. *PVArGc* 576b55ss.) J.F.C.

Molig o *Morig*, V. *Mo-* misc. àr. (μ)

MOLIG

Vila del Conflent, situada uns 4 k. al Nordoest de Prada.

Pron. *pop. mulič* oit en les enqs. de 1960, a tots els pobles circumdants, i en la de Molig mateix (XXVI, 172-176).

MENCIONS ANT. 845: *Molegiga*, que Alart dona com la menció més antiga afegint: «le bassin de la rivièra de *Castellar* (la Castellana, de *Caillà*) s'appelle *Vallis Molegiga* --- de *Molitg* --- dès le IX.S.» (Alart, *Bu. S. Agr. Pyr. Or.* x, 80, 70); 902: en una venda que fa un fill del comte Bera: «--- super vico Helena --- silva --- Berchale --- et alia villa que est super Confluente, in valle *Molegiga*, vocant Comba ---» (*MarcaH.*, 837.18f.); 950: «in valle *Molegica*, --- in villa *Molegica* (Abadal, *Eixalada*, p.177).

Des de fi del S. X en masculí, nom del poble mateix, car abans era la vall (adj. fem.). 968: «villam *Castellani* --- afr. --- una parte in term. de *Moligio*, vel in ipsa Petra ficta, alia parte in ipsa arca de *Casalon*» (Abadal. o.c. 198); 1024: «villa *Molegio*» (Alart, *Cart. Rouss.* 33); 1026: «valle *Molegica*» (encara l'adj.), *Li. Fe. Ma* II, 188; 1035: testament del comte Guifre de Cerdanya: «filio meo Berengario relinquo alodem meum de *Molig* --- eccl. de *Molig* ---» (bis). (*Li. Fe. Ma* II, 202.4f, 203.3, 203.10); 1036 (probt.idèntic): *Molig* (Alart, *Bu.S. Agr. Pyr. Or.* x, 91, 50 i *InvLC*).

Des de mj. S.XI és ja normal la forma *Molig*: 1064: «in pago *Moligii* --- alodium de *Radigeres*» (Mor. XXVIII 65, i *Hist. Lgd.* v, 530); 1094: *Molig* (*Li.Fe.Ma* II, 202, 203, 205); 1359: *Molig* (*CoDoACA* XII, 118); 1385: *Molig* (Alart, *Doc. Geo. Hist.* 19); 1395: parrochia de *Molig* (Alart, *ibid.* i *InvC.* 125); 1435: